

Zas jednou za sto let
Je můj podmořský svět
jako krasohled
dnes naposled

Zas dýchám z plných plic jsem vítr plachetnic
jestli zmizíš, tak nebudu už nic, už nic

Den potápí se níž,
svému konci blíž víš
zmizíš, už se nevrátíš

R: Mně to dochází, jsi mého slunce štěstí co mě provází
Tak mě napadá, jsi vlastně slunce mé
co na východě vychází i zapadá áá...

Zas jednou za sto let Je můj podmořský svět
jako krasohled dnes naposled

Zas dýchám z plných plic jsem tichem blýskavic
jestli zmizí, tak nebudu už nic

Den potápí se níž, svému konci blíž zmizíš už se nevrátíš

R: Mně to dochází, jsi mého slunce štěstí co mě provází
Tak mě napadá, jsi vlastně slunce mé
co na východě vychází i zapadá...

(mezihra)

R: Mně to dochází...